

รายงานการประชุม
คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.)
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑
วันพุธที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๔.๐๐ น.
ณ ห้องประชุม ตึกภักดีบดินทร์ ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้เข้าประชุม

๑. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
๒. นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	รองประธานกรรมการคนที่ ๒
๓. นายสมพาศ นิลพันธ์
รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
แทน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๔. นางสาวสรานฎภัทร อนุมิตรราชกิจ
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
แทน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กรรมการ
๕. นายพีรพันธ์ คอทอง
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
๖. นายชัยวัฒน์ ทองคำคูณ
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
แทน ปลัดกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
๗. นายวิจารณ์ สิมฉายา
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๘. นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	กรรมการ
๙. นางสุรีย์พร สหวัฒน์
รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
แทน ปลัดกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
๑๐. นายปวิณ ชำนิประศาสน์
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ

๑๑. นายสมศักดิ์ อภิวันทนกุล
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงแรงงาน
แทน ปลัดกระทรวงแรงงาน
๑๒. นายพิทักษ์พล บุญมาลิก
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข
แทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๓. นางแนนน้อย เวทยพงษ์
ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แทน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๔. นายอำนาจ วิชยานุวัติ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
แทน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๑๕. นางกาญจนา ภัทรโชค
อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ
แทน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
๑๖. นายอารัญ บุญชัย
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
แทน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๑๗. นางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม
แทน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๘. นางสาวจรรุวรรณ เฮงตระกูล
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๙. นายประยงค์ ตั้งเจริญ
รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
แทน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
๒๐. นางสมสุข มีวุฒิสม
รองอัยการสูงสุด
แทน อัยการสูงสุด
๒๑. นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์
ที่ปรึกษาพิเศษสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
แทน ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)

๒๒. นายบุญชัย จรัสแสงสมบูรณ์
ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
แทน ปลัดกระทรวงการคลัง
๒๓. นางสาวนันทิกา ทังสุพานิช
รองปลัดกระทรวงพลังงาน
แทน ปลัดกระทรวงพลังงาน
๒๔. นายณรงค์ บุญยสงวน
ประธานมูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
๒๕. นายบัณฑิต เศรษฐศิโรตม์
ผู้อำนวยการสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม
๒๖. นายสนั่น อังอุบลกุล
รองประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
แทน ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๒๗. นายอดิษฐ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
ที่ปรึกษาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
แทน ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
๒๘. นางสาวปิยะนุช มาลากุล ณ อยุธยา
รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒๙. นางจรี วิจิตรวาทการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๓๐. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๓๑. นางรวีวรรณ ภูริเดช
เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการผู้ลาประชุม

๑. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
รองนายกรัฐมนตรี
๒. รองประธานสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์
๓. นายสุภาวุฒิ สายเชื้อ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

ติตราชการ

ติตราชการ

ติตราชการ

๔. ศาสตราจารย์มรกต ตันติเจริญ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ติตราชการ
๕. นายศิริชัย ไพโรจน์บริบูรณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ติตราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๑. พลเอก วิลาศ อรุณศรี	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๒. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง
๓. นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๔. พลเอกอาชญา ศรีสุข	คณะทำงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๕. พลตรีนิมิตต์ สุวรรณรัฐ	คณะทำงานนายกรัฐมนตรี
๖. พลตรีอภิชาติ ไชยะดา	คณะทำงานนายกรัฐมนตรี

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๗. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นายอานนท์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและ
ภูมิสารสนเทศ
๙. รองศาสตราจารย์ สุทิน อยู่สุข	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมผังเมืองและศิลปกรรม
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

กระทรวงมหาดไทย

๑๐. นางจรีญา ชุมพงศ์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนรวม สำนักงาน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย |
|----------------------|--|

กระทรวงพาณิชย์

๑๑. นางนุชพันธ์ กฤษณามระ	ผู้อำนวยการกองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งทาง
การค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
๑๒. นางสาวนิตา คักดีสงวนมบุญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑๓. นางสาวสิริวรรณ เย็นตั้ง	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ |
|-----------------------------|---|

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๔. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ

๑๕. นายสุพจน์ กาญจนสิงห์
ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๑๖. นายประเสริฐ ศิริภาพร
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๗. นางกตัญชติ ธรรมกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๘. นายฉัตรชัย อินทะทา
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญการพิเศษ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงพลังงาน**
๑๙. นางพัทธธีรา สายประทุมทิพย์
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย**
๒๐. นายวิโรจน์ สัมฤทธิ์เนียม
คณะทำงานวิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย**
๒๑. นายวุฒิพงษ์ ศรีสมชัย
เจ้าหน้าที่อาวุโส สภาหอการค้าไทย
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**
๒๒. นางสาวดาววัลย์ คำภา
ที่ปรึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒๓. นางสาวจินางค์กูร โรจนนันต์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๒๔. นายวิโรจน์ นรารักษ์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๒๕. นางชุลีพร บุญมาลิก
รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๒๖. นางนภัสชล ทองสมจิตร
ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบจำลองเศรษฐกิจ
๒๗. นางสาวศรี ศรีงาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและธนาคารสมอง
๒๘. นางสาวธัญรส สงวนหงษ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การเกษตรกรรม
๒๙. นายก่อเกียรติ สมประสงค์
รักษาการผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓๐. นางสาววรรณภา คล้ายสวน
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๓๑. นางสาวสุภัทรา เชิดชูไชย
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

๓๒. นายชาญชัย รุกขวัฒนกุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

๓๓. - ๖๘. เจ้าหน้าที่จากสำนักงานงบประมาณ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพลังงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ประธานฯ แจ้งที่ประชุมทราบสรุปได้ว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ตามหลักการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา เพื่อให้ประเทศพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางนำสู่การกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรม เพื่อเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ ภายในระยะเวลา ๒๐ ปี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

ระเบียบวาระที่ ๒.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๑. ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และได้แจ้งเวียนคณะกรรมการฯ ให้การรับรองแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไขรายงานการประชุม

๒. มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุม กพย. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓.๑ คำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมทราบ ดังนี้

๑.๑ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแนวทางการผลักดันการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) มาใช้กับการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างเป็นรูปธรรมในระยะต่อไป ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ภายใต้คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.)

๑.๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ลงนามในคำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดยมี นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา เป็นประธาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ เป็นรองประธานร่วม คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นางสาวลดาวัลย์ คำภา) ผู้แทนจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ๘ กระทรวง ผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่าน ผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ๔ ท่าน โดย สศช. และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นอนุกรรมการและเลขานุการร่วม คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะกลไก กระบวนการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน กำหนดประเภทของยุทธศาสตร์/แผน/ แผนงานและพื้นที่ที่ควรทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ รวมทั้งเสนอแนะองค์การและ กลไกการพิจารณาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. มติที่ประชุม

รับทราบคำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

ระเบียบวาระที่ ๓.๒ คำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๑ เรื่อง ปรับปรุงองค์ประกอบ ของคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมทราบ ดังนี้

๑.๑ ตาม คำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และ คำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี เป็นประธานอนุกรรมการ โดยมีประกาศพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรี พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จึงสมควร ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้รัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล) เป็นประธานอนุกรรมการ เพื่อให้ การดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒๓/๒๕๖๐ เรื่องมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

๑.๒ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ (๘) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงให้ยกเลิกความในข้อ ๑.๑ ของคำสั่งคณะกรรมการเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน “๑.๑ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล) ประธานอนุกรรมการ ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรี ประธาน กพย.ได้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๑

๒. มติที่ประชุม

รับทราบคำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑/๒๕๖๑ เรื่อง ปรับปรุงองค์ประกอบของ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ระเบียบวาระที่ ๓.๓ รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานของคณะกรรมการ ๔ คณะ

ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๑ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. กรรมการและเลขานุการ รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญๆ ดังนี้
 - ๑.๑ การจัดทำรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามแผนที่นำการขับเคลื่อน SDGs ในปี ๒๕๖๐ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐) และในปี ๒๕๖๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑) โดยรายละเอียดจะนำไปพิจารณาในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๒ ต่อไป
 - ๑.๒ การจัดทำรายงานผลการทบทวนการดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติ โดยสมัครใจ ของประเทศไทย ปี ๒๕๖๑ โดยรายละเอียดจะนำไปเสนอในวาระเพื่อทราบที่ ๓.๔ ต่อไป
 - ๑.๓ การจัดกลุ่มพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สศช. ร่วมกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ดำเนินการจัดกลุ่มจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็น ๓ กลุ่ม ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยได้ทำการศึกษาข้อมูลตัวชี้วัดในระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดในระดับจังหวัด ระดับตำบล ระดับหมู่บ้าน เพื่อค้นหาข้อมูลตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับ SDGs โดยใช้ข้อมูล ๒ แหล่งหลักๆ ได้แก่ (๑) กรมพัฒนาชุมชน ได้แก่ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ ค) และ (๒) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จากรายงานการศึกษาเรื่อง “ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดปี พ.ศ.๒๕๕๕” และรายงานการศึกษาเรื่อง “ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐” รวมทั้งประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) กำหนดและปรับปรุงตัวชี้วัดในระดับพื้นที่ เพื่อการจัดกลุ่มพื้นที่ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยรายละเอียดจะนำไปพิจารณาในวาระที่ ๔.๓ ต่อไป
 - ๑.๔ การประชุมระดมความคิดเห็นการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการขับเคลื่อนเป้าประสงค์และตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้กับเจ้าหน้าที่ระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย ผู้บริหารจังหวัด ผู้แทนสำนักงานจังหวัด ผู้แทนท้องถิ่นจังหวัด ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้แทนเทศบาลเมือง ผู้แทนเทศบาลตำบลใน ๓ ภาค ภาคละ ๑ ครั้ง ได้แก่
 - ๑) ภาคเหนือ จัดประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ โรงแรมฮอติเคย์อินน์ จังหวัดเชียงใหม่
 - ๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ ณ โรงแรมเจริญธานี จังหวัดขอนแก่น
 - ๓) ภาคใต้ จัดประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๐ ณ โรงแรมทวิน โลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - ๑.๕ การประชุมระดมความคิดเห็นกับกลุ่มเยาวชนในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเข้าใจในบทบาทการมีส่วนร่วมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาสังคมให้

เกิดความยั่งยืน โดยจัดประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ ณ โรงแรมเดอะเบอร์เคลีย์ โฮเต็ล
ประตูน้ำ กรุงเทพมหานคร

๑.๖ การประชุมเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานและรายงานผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการ
พัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมาย เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ โรงแรม เดอะ เบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ

๒. มติที่ประชุม

รับทราบผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในช่วงเดือน
กรกฎาคม ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๒ คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. กรรมการและเลขานุการ รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจ
และประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ –
กันยายน ๒๕๖๑ ดังนี้

๑.๑ การจัดการองค์ความรู้ โดยถอดบทเรียนกรณีตัวอย่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนใน ๕ มิติ ประกอบด้วย

- ๑) มิติการพัฒนาคน (People) กรณีตัวอย่าง “การจัดการความยากจนโดยใช้ข้อมูลสมมุติบัญชี
ครัวเรือน” สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจน
- ๒) มิติการพัฒนาสิ่งแวดล้อม (Planet) กรณีตัวอย่าง “การผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนด้วยระบบ
เกษตรอินทรีย์” สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและ
บริโภคที่ยั่งยืน
- ๓) มิติการพัฒนาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Prosperity) กรณีตัวอย่าง “พลังงานชุมชนยั่งยืน
สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคา
ที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน
- ๔) มิติการสร้างสังคมสันติสุขและยุติธรรม (Peace) กรณีตัวอย่าง “การสร้างสังคมสันติสุข โดยใช้
ตัวแบบการบริหารจัดการรายกรณี และการขับเคลื่อนจังหวัดคุณธรรม” สนับสนุนการบรรลุ
เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและ
สร้างสถาบันที่มีประสิทธิผลและครอบคลุมในทุกระดับ

๑.๒ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสื่อสารสาธารณะ : (๑) เตรียมการจัดพิมพ์หนังสือ “การพัฒนา
เชิงพื้นที่สู่ความยั่งยืนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีความสำเร็จของศูนย์ศึกษา
การพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ” เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การประยุกต์ใช้ปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่สาธารณะ (๒) เผยแพร่
สื่อสารสนเทศกรอบแนวคิดและการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สนับสนุนการบรรลุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ใน
ช่องทาง Social Media : Facebook “D-พอ Design” <https://www.facebook.com/DPorDesign/>

๑.๓ การเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่าย : ส่งเสริมและขยายผลการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงในเครือข่ายภาคีการพัฒนา ได้แก่ (๑) ภาคชุมชนท้องถิ่น ผ่านโครงการ

สร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ณ พื้นที่ตำบล บุษม ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย และ ตำบลป่าระกำ อำเภอปากพอง จังหวัด นครศรีธรรมราช (๒) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและภาคธุรกิจเอกชนขนาดย่อม โดยจัดประชุมรับฟัง ความคิดเห็นแนวทางปฏิบัติในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของภาคีเครือข่ายในงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนด แนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในลักษณะของพันธมิตรธุรกิจ (Strategic partner)

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ให้เพิ่มในส่วนของมิติการพัฒนาสิ่งแวดล้อม (Planet) กรณีตัวอย่าง “การผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนด้วยระบบเกษตรอินทรีย์” สนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ควรให้ความรู้ ความเข้าใจกับ ประชาชน รวมทั้งเกษตรกร ภาครัฐ และนักวิชาการเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความ เกี่ยวพันในหลายส่วน อาทิ การปรับลดขนาดพื้นที่ทำกิน การใช้สารเคมีต่างๆ ดังนั้นจึงควรศึกษา และสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน

๓. มติที่ประชุม

รับทราบผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง กันยายน ๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๓ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๑ ดังนี้

๑.๑ การกลั่นกรองตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากข้อมูลตัวชี้วัด ของหน่วยงานไทยที่มีการเก็บอยู่ในปัจจุบัน ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เมื่อเปรียบเทียบกับ ๒๔๑ ตัวชี้วัดของ UN พบว่า ๑) มีความสอดคล้องกับรายละเอียดข้อมูลที่ UN กำหนดทั้งหมด จำนวน ๑๒๐ ตัวชี้วัด ๒) สอดคล้องกับรายละเอียดข้อมูลที่ UN กำหนดบางส่วน จำนวน ๖๐ ตัวชี้วัด ๓) UN ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียด จำนวน ๕๕ ตัวชี้วัด และ ๔) เป็นตัวชี้วัดที่ไม่เกี่ยวกับ บริบทประเทศไทย จำนวน ๖ ตัวชี้วัด

๑.๒ การจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National SDGs Framework) ประกอบด้วย (๑) ตัวชี้วัดระดับสากลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของประเทศ (Global Indicators) (๒) ตัวชี้วัดที่แทน (Proxy Indicators) และ (๓) ตัวชี้วัดเพิ่มเติม (Additional Indicators) เพื่อสะท้อน บริบทการพัฒนาของประเทศไทย โดยได้มีการดำเนินการศึกษาการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย จากประเทศต่างๆ รวมถึงข้อเสนอแนะจาก UN ในการจัดกรอบตัวชี้วัด ระดับประเทศ และข้อเสนอแนะจาก UNESCAP ในการประชุม “Asia-Pacific Conference: Taking Collective to Accelerate Transformation of Official Statistics for Agenda ๒๐๓๐”

๑.๓ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) เมื่อวันที่ ๓ - ๔ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น มีผู้เข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณารวบรวมและค้นหา เป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับบริบทประเทศไทย

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาาระบบข้อมูลสารสนเทศ อาทิ เรื่อง Big Data การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมอบหมายให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบ โดยให้มีความนโยบายที่มีความสอดคล้องของเป้าหมายการพัฒนาาระบบข้อมูลสารสนเทศกับการนำไปใช้ได้จริง

๓. มติที่ประชุม

รับทราบผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๔ คณะอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๐ – มิถุนายน ๒๕๖๑ ดังนี้

๑.๑ คณะอนุกรรมการฯ SEA โดยประธาน (นายพิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา) มีการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา ๒ ชุด เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการทำงานของคณะอนุกรรมการ SEA ได้แก่

- ๑) คณะทำงานพัฒนาการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ประธานอนุกรรมการฯ SEA ได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ โดยมีนายสุทิน อยู่สุข เป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่ (๑) กำหนดประเภทของยุทธศาสตร์/แผน/แผนงานและพื้นที่ที่ควรทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (๒) เสนอแนะกระบวนการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน และเสนอแนะองค์กรและกลไก รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (๓) กำหนดแนวทางการสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเผยแพร่หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมิน SEA ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๒) คณะทำงานจัดทำแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ประธานอนุกรรมการฯ SEA ได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ โดยมีนายสุทิน อยู่สุข เป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่ (๑) ศึกษาและจัดทำแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๒) กำหนดแนวทางและดำเนินการในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับผู้ทำการศึกษา SEA และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

- ๑) จัดทำ (ร่าง) ข้อเสนอการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อนำเสนอต่อคณะอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดย (ร่าง) ข้อเสนอการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ จะประกอบด้วย
 - ประเภทของแผน/แผนงานและพื้นที่ที่ควรทำ SEA

- กระบวนการ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ SEA ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดทำ SEA คุณสมบัติของผู้ทำการศึกษา SEA หน่วยงานรับผิดชอบในการจัดทำ SEA การพิจารณาและการกำกับการจัดทำ SEA แนวทางการจัดทำ SEA และฐานข้อมูล
 - องค์กรและกลไก รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อน SEA
 - แนวทางการสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันและการเพิ่มศักยภาพ รวมทั้งการเผยแพร่หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมิน SEA ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๒) จัดทำ (ร่าง) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พ.ศ. ... เพื่อรองรับการขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ๔ หมวด ได้แก่ หมวด ๑ การขับเคลื่อนและพัฒนาระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ หมวด ๒ การจัดทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ หมวด ๓ การพิจารณาและกำกับการจัดทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และ หมวด ๔ การติดตามประเมินผลการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์
- ๓) จัดทำ (ร่าง) แนวทาง (Guideline) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดย (ร่าง) แนวทาง SEA ประกอบด้วย บทที่ ๑ ระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ บทที่ ๒ กระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ บทที่ ๓ การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกระบวนการ SEA บทที่ ๔ การตรวจสอบคุณภาพ SEA บทที่ ๕ เครื่องมือการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์
- ๑.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน SEA แบ่งแนวทางการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่อง SEA กับประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่
- ๑) การจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เรื่อง SEA ให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการจัดประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็น เรื่อง การขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ไป เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค กรุงเทพฯ
 - ๒) การจัดฝึกอบรมทางวิชาการด้าน SEA แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับนโยบาย เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับ SEA ของหน่วยงานต่างๆ และสถาบันการศึกษา ซึ่งจะดำเนินการภายหลังจากการจัดทำแนวทาง SEA แล้วเสร็จ
- ๑.๔ การจัดทำ SEA ในกระบวนการจัดทำแผน/แผนงานนำร่อง (SEA Pilot Project) สศช. ได้หารือร่วมกับสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ในการจัดทำโครงการ SEA นำร่อง เนื่องจากทั้ง ๒ หน่วยงานมีความสนใจและมีความพร้อมด้านบุคลากร โดยสรุปได้ดังนี้
- ๑) แผน/แผนงานนำร่อง เชิงพื้นที่ลุ่มน้ำร่วมกับ สทนช. โดย สทนช. จะจัดทำขอบเขตการศึกษา (Term of Reference: TOR) ของโครงการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ในพื้นที่ลุ่มน้ำในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างขอบเขตการศึกษาและคณะกรรมการดูแลกำกับงานที่ปรึกษาด้านวิชาการ ในโครงการดังกล่าวต่อไป

- ๒) แผน/แผนงานนำร่อง เชิงพื้นที่ กรณีพื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่ร่วมกับ ADB โดยคัดเลือกพื้นที่เพื่อจัดทำโครงการนำร่อง ในลุ่มน้ำคลองใหญ่ (หรือแม่น้ำระยอง) เนื่องจากจังหวัดระยองเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงเป็นพื้นที่สำคัญในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำและคุณภาพน้ำ การใช้ประโยชน์ที่ดินและการพังทลายของดินด้วย โดย สศช. ได้จัดทำเป็นข้อเสนอ เรื่อง Pilot Strategic Environmental Assessment (SEA) for Khlong Yai River Basin Development และส่งให้ ADB พิจารณา เพื่อจัดทำเป็นข้อตกลงความร่วมมืออย่างเป็นทางการต่อไป

๒. มติที่ประชุม

รับทราบผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๐ – มิถุนายน ๒๕๖๑

ระเบียบวาระที่ ๓.๔ สรุปผลการประชุม High-Level Political Forum on Sustainable Development ๒๐๑๘ and High-Level Segment of ECOSOC ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมทราบว่า การประชุม High-Level Political Forum (HLPF) on Sustainable Development ๒๐๑๘ จัดขึ้นตามข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ ๗๐/๑ เพื่อติดตามผลและทบทวนการดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ซึ่งรวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยในปี ๒๕๖๑ เป็นการจัดการประชุม HLPF ครั้งที่ ๓ โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๙-๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผู้แทนไทยที่เข้าร่วมการประชุม ประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น ๓๓ คน โดยมี ม.ล. สุภรัตน์ เทวกุล ผู้แทนพิเศษรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าคณะ ซึ่งมีสาระสำคัญและผลการประชุม ดังนี้
 - ๑.๑ ที่ประชุมเน้นย้ำว่า การดำเนินการของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถทำให้โลกบรรลุ SDGs ในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้ และยังมีแนวโน้มที่แย่ลงในบางเป้าหมาย เช่น ความไม่เท่าเทียมที่เพิ่มสูงขึ้น ผลกระทบจากภัยพิบัติและการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพอันมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แม้ว่าทรัพยากรของโลกมีมากเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ยังมีหลายปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค คือ การเลือก (trade-off) ระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๒ ที่ประชุมได้ทบทวนเชิงลึก เป้าหมายที่ ๖ ๗ ๑๑ ๑๒ ๑๕ และ ๑๗ ซึ่งแต่ละเป้าหมายยังมีความท้าทายหลายประการ โดยที่ประชุมได้เน้นย้ำการระดมทุนเพื่อการพัฒนาเพื่อบรรลุแต่ละเป้าหมาย การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนา และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนา
 - ๑.๓ ในปีนี้มีประเทศทั้งสิ้น ๔๖ ประเทศได้รายงาน VNR แบ่งตามภูมิภาค คือ ยุโรป ๑๕ ประเทศ อเมริกาเหนือ ๑ ประเทศ (แคนาดา) ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน ๘ ประเทศ แอฟริกา ๙ ประเทศ และเอเชียแปซิฟิก ๑๓ ประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศในภูมิภาคอาเซียน คือ เวียดนาม ลาว และสิงคโปร์ ซึ่งการรายงาน VNR ยังเป็นเวทีให้ประเทศต่าง ๆ ได้แสดงถึงแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

ในประเทศของตน อาทิ การบริหารจัดการน้ำในสิงคโปร์ และนโยบายต่อการรับมือกับความท้าทายในการเป็นประเทศ LDCs และ LLDCs

- ๑.๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ก.ค. ๒๕๖๑ ที่ประชุม HLPF ได้รับรองปฏิญญารัฐมนตรีฯ โดยการลงคะแนนเสียงซึ่งสหรัฐอเมริกา ขอให้มีการลงคะแนนเสียงต่อร่างปฏิญญารัฐมนตรีฯ ทั้งฉบับ ซึ่งเป็นครั้งแรกในการประชุม HLPF โดยมีเสียงสนับสนุน ๑๖๔ ประเทศ (รวมทั้งประเทศไทย) คัดค้าน ๒ ประเทศ (ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศ อิสราเอล)
- ๑.๕ หัวหน้าคณะผู้แทน (มล. สุภรัตน์ เทวกุล ผู้แทนพิเศษของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) ได้กล่าวถ้อยแถลงในช่วงอภิปรายทั่วไป และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานได้ร่วมเป็นผู้อภิปรายในช่วงการทบทวนเชิงลึกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๗ และผู้แทนไทยได้กล่าวถ้อยแถลงในช่วงการทบทวนเชิงลึกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๑ ๑๒ และ ๑๗
- ๑.๖ ประเทศไทยได้เผยแพร่รายงานผลการทบทวนการดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติ โดยสมัครใจของประเทศไทย ปี ๒๕๖๑ โดยได้เผยแพร่รายงานดังกล่าวในช่วงการประชุมผ่านกิจกรรมคู่ขนานที่ไทยเป็นเจ้าภาพหลักและร่วมสนับสนุน ได้แก่ ๑) กิจกรรมคู่ขนานหลัก “Green economy and its transformative impacts towards sustainable development in its all dimensions” จัดโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒) กิจกรรมคู่ขนาน “CSOs in VNR Process” จัดโดยกระทรวงการต่างประเทศร่วมกับ East-West Management Institute ๓) กิจกรรมคู่ขนาน “SCP in Asia and the Pacific for accelerated achievement of SDGs” จัดโดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ร่วมกับอินโดนีเซีย
- ๑.๗ จากรายงาน SDGs Index and Dashboard ประจำปี ๒๕๖๑ ซึ่งมีการจัดอันดับความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๕๙ จากประเทศที่สำรวจทั้งหมด ๑๕๖ ประเทศทั่วโลกและอยู่ในอันดับที่ ๔ ของภูมิภาค (รองจากประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม) ซึ่งมีอันดับที่ลดลงจากปี ๒๕๖๐ (อันดับที่ ๕๕) โดยมี
- ๑) เป้าหมายที่กำลังดำเนินการไปได้ด้วยดี และทำได้ดีขึ้น ได้แก่ การขจัดความยากจน การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศบนบก
 - ๒) เป้าหมายที่ยังไม่มีความก้าวหน้าเท่าที่ควรและลดต่ำลง ได้แก่ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียม ความเท่าเทียมกันทางเพศ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลดความเหลื่อมล้ำ เมืองและถิ่นฐานมนุษย์ที่ยั่งยืน การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน และการใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล
 - ๓) เป้าหมายที่ยังไม่มีแนวโน้มว่าจะบรรลุได้ทันเวลาและต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสังคมที่สงบสุข ยุติธรรมและไม่แบ่งแยก

๕. มติที่ประชุม

รับทราบผลการประชุม High-Level Political Forum on Sustainable Development ๒๐๑๘ and High-Level Segment of ECOSOC

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔.๑ การผลักดันการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) มาใช้กับการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

๑. ประธานอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา) นำเสนอรายละเอียดของแนวทางในการขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยสรุปดังนี้
 - ๑.๑ ความหมายของการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) เป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับขีดความสามารถในการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากโครงการลงทุนต่างๆ โดยนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาร่วมพิจารณาตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งการจัดทำ SEA ในแต่ละประเทศ ยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน
 - ๑.๒ (ร่าง) ข้อเสนอการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ มีประเด็นสำคัญ ได้แก่
 - ๑) การจัดทำ SEA สามารถดำเนินการได้ใน ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย แผน และแผนงาน ซึ่งสำหรับประเทศไทย ควรเริ่มดำเนินการใน ๒ ระดับก่อน คือ ระดับแผนและแผนงาน เนื่องจากการจัดทำ SEA ในระดับนโยบายนั้นยาก และมีข้อจำกัดเรื่องข้อมูล การรับฟังความคิดเห็นและการบริหารจัดการ
 - ๒) แผนและแผนงานที่ควรทำ SEA ควรเริ่มใน ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) รายสาขา ในแผนด้านคมนาคม แผนพัฒนาพลังงานและปิโตรเลียม และแผนพัฒนาทรัพยากรแร่ ๒) เชิงพื้นที่ ในด้านผังเมือง แผนบริหารจัดการลุ่มน้ำหรือแผนพัฒนาชายฝั่งทะเล แผนพัฒนาพื้นที่เฉพาะหรือพื้นที่พิเศษ เช่น เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นต้น และแผนพัฒนานิคมอุตสาหกรรมหรือการพัฒนาพื้นที่ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และ ๓) แผนและแผนงาน/ในรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ หรือโครงการขนาดใหญ่ ตามความเห็นของคณะกรรมการระดับนโยบายของหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้ในระยะแรก ไม่ควรกำหนดประเภทของแผนหรือแผนงานที่ควรจัดทำ SEA ไว้มากเกินไป
 - ๓) ในการจัดทำ SEA ควรให้หน่วยงานเจ้าของแผนหรือแผนงานเป็นผู้ดำเนินการเอง เนื่องจากมีข้อมูลและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ซึ่งกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นจะช่วยป้องกันในเรื่องความไม่เป็นกลางของหน่วยงานเจ้าของแผนและแผนงานได้ ทั้งนี้ เนื่องจากปัจจุบันองค์ความรู้และผู้เชี่ยวชาญเรื่อง SEA ยังมีอยู่จำกัด จำเป็นต้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบริษัทที่ปรึกษาต่างๆ ด้วย
 - ๔) กลไกในการขับเคลื่อน SEA ในขณะนี้ดำเนินการภายใต้คณะอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ภายใต้ กพย. ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการพัฒนาระบบและขับเคลื่อน SEA ให้มีความชัดเจน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
 - ๕) การบังคับใช้กฎหมาย ในระยะแรก เห็นควรออกเป็น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดทำ SEA ทั้งนี้ ควรมีการหารือร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในรายละเอียดของระเบียบฯ ดังกล่าว ต่อไป

- ๑.๓ (ร่าง) แนวทาง (Guideline) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ที่จัดทำขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ SEA อย่างกว้างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ TOR และคัดเลือกที่ปรึกษา เพื่อจัดทำ SEA ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- ๒.๑ ผู้แทนสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม เสนอว่า ควรมีการจัดทำ SEA ในระเบียงเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor :EEC) ซึ่งในช่วงนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในภาพรวม การจัดทำ SEA จะช่วยทำให้การพัฒนา EEC มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น
- ๒.๒ นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ ได้กำชับว่า ให้พิจารณาดำเนินการอย่างรอบคอบ ไม่ให้เกิดผลกระทบกับการพัฒนาที่เริ่มดำเนินการไปแล้ว และต้องก่อให้เกิดความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น และในกรณีกลไกในการกำกับดูแล SEA สามารถดำเนินการได้ ๒ ส่วน ประกอบด้วย ๑) คณะกรรมการ SEA ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อพัฒนาระบบและกำหนดประเด็นเชิงนโยบาย และ ๒) คณะกรรมการระดับชาติในแต่ละสาขา ทำหน้าที่พิจารณารายงาน SEA ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๓. มติที่ประชุม

- ๓.๑ เห็นชอบในหลักการของ (ร่าง) ข้อเสนอการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และ (ร่าง) แนวทาง (Guideline) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดยให้พิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน รวมทั้งภาคธุรกิจ
- ๓.๒ เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และรองนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน เพื่อขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) มาใช้ในการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างเป็นรูปธรรม โดยมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในการพิจารณาความเหมาะสมในการตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบและขับเคลื่อนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณาต่อไป รวมทั้ง ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถึงความสำคัญของ SEA และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคและข้อขัดแย้งต่อไปด้วย

ระเบียบวาระที่ ๔.๒ รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในปี ๒๕๖๐ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐) และในปี ๒๕๖๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑)ในระดับพื้นที่

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมว่า ตามมติการประชุมคณะกรรมการ กพย. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับแผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมาย ตามที่หน่วยงานเสนอมา และมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบ และหน่วยงานสนับสนุนนำไปขับเคลื่อนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนการปฏิรูปประเทศต่อไป รวมทั้งให้ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

ต่อ กพย. ทุกๆ ๖ เดือน นั้น ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประสานหน่วยงานรับผิดชอบหลัก/ร่วม ในการจัดทำ รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการตาม Roadmap การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แบ่งเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ๑) ช่วงครึ่งปีหลังของปี ๒๕๖๐ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐) และ ๒) ช่วงครึ่งปีแรกของปี ๒๕๖๑ (เดือนมกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑) ตลอดจนปัญหา อุปสรรคในการขับเคลื่อน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สรุปได้ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : มท./พม

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : การขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการในเป้าหมายที่ ๑ กระทรวงมหาดไทยได้รายงาน ความคืบหน้าความสำเร็จของการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม “โครงการไทย นิยม ยั่งยืน” ซึ่งเป็นนโยบาย/มาตรการ ที่ริเริ่มขึ้นใหม่เป็นการบูรณาการมาตรการ/แผนงาน/ โครงการของหน่วยงานภาครัฐทั้ง ๒๐ กระทรวงทั้งนโยบายรัฐบาล (Agenda) งานตามหน้าที่ (Function) และ งานในพื้นที่ (Area) โดยมี “ทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการ ไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล/ชุมชน” จำนวน ๗,๖๖๘ ทีม ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานด้านความมั่นคง ประชาชนชาวบ้าน จิตอาสาในพื้นที่ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจ ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน ๘๒,๓๗๑ แห่งทั่วประเทศ

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด จัดประชุมโดยเชิญส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้าร่วมประชุม เพื่อถ่ายทอด แนวทางการปฏิบัติงานและกรอบหลักการในการดำเนินงาน ๑๐ เรื่อง ให้แก่คณะกรรมการ ขับเคลื่อนฯ ระดับจังหวัด / อำเภอ และทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบลเพื่อจัดทำแผน การลงพื้นที่ของทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล

๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม โครงการไทยนิยม ยั่งยืน ในหลายระดับ เช่น ระดับประเทศ (นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน) ระดับจังหวัด (ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน) ระดับอำเภอ (นายอำเภอเป็นประธาน) ระดับตำบล (ข้าราชการหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนชาวบ้าน จิตอาสาในพื้นที่ จำนวน ๗ - ๑๒ คน) เป็นต้น รวมทั้งมีการแต่งตั้ง คณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๒ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : กษ.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น การลดภาวะทุพโภชนาการในทุกระดับวัยเพื่อลดจำนวนผู้ ขาดสารอาหารที่มีจำนวนร้อยละ ๙.๕ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙) โดยการส่งเสริมโภชนาการและ ให้ความรู้กับประชากรทุกระดับวัย โดยเฉพาะเด็ก สตรี และคนชรา ส่งผลให้ ปี ๒๕๖๐ จำนวนเด็กทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม เหลือร้อยละ ๑๑.๑ และเด็กอายุ ๐-๕ ปี สูงดีสมส่วน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐.๘๑ การสร้างความมั่นคงทางอาหาร มีการจัดทำ กรอบยุทธศาสตร์ความมั่นคงทางด้านอาหาร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔) โดยมีเป้าหมายหลัก คือ สินค้าเกษตรที่สำคัญในกลุ่มอาหารเพื่อการบริโภคมีอัตรา พึ่งพาตนเอง (Self-Sufficiency Ratio: SSR) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐% ในปี ๒๕๖๑ หน่วยงานได้

นำยุทธศาสตร์ไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สำคัญ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตรายสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน เป็นต้น

- ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน โดยการจัดทำกรอบแนวทาง การขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยมี เป้าหมายเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕ ล้านไร่ ให้เกิดผลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ในปี ๒๕๖๑ ประเทศไทยมีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๒,๗๐๓,๘๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๑ ของพื้นที่ เกษตรทั้งหมดของประเทศไทย (๑๔๙.๒๔ ล้านไร่) นอกจากนี้ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนชุดใหม่ เพื่อดำเนินการเรื่องสำคัญ ๓ เรื่อง ได้แก่ (๑) ยกร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน (๒) จัดทำ Road Map การขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ และแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนเกษตรกรรม ยั่งยืนเชิงพื้นที่ให้เป็นรูปธรรม และ (๓) จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนของประเทศ ซึ่งจะจัดทำในลักษณะของแผนที่ และจะตรวจสอบพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนไม่ให้ซ้ำซ้อน โดยจะบูรณาการจัดเก็บข้อมูลร่วมกันระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๒
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ได้แก่ การขาดความเข้าใจร่วมกัน โดยเฉพาะการถ่ายทอด นโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เต็มที่ และตัวชี้วัดที่ ๒.๑.๑ และ ๒.๑.๒ ตัวชี้วัดที่ใช้ยังเป็นตัวชี้วัด เทียบเคียง อย่างไรก็ตาม FAO จะมีการเก็บตัวชี้วัดดังกล่าว ซึ่งในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ จะมีการหารือร่วมกันระหว่างสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และ FAO เพื่อพิจารณาตัวชี้วัดร่วมกัน

เป้าหมายที่ ๓ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : สธ.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญภายใต้แผนการขับเคลื่อนตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (ด้านสาธารณสุข) ภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาความเป็นเลิศ ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ส่งเสริมสุขภาพและ ป้องกันโรคเป็นเลิศ ๒) บริการเป็นเลิศ ๓) บุคลากรเป็นเลิศ และ ๔) บริหารเป็นเลิศด้วย ธรรมภิบาล เช่น โครงการตั้งครุฑคุณภาพเพื่อลูกเกิดรอดแม่ปลอดภัย โครงการสร้างเครือข่าย การคัดกรองโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดที่รุนแรงเพื่อลดอัตราการเสียชีวิตในทารกแรกเกิดและ พัฒนาการดูแลรักษาเด็กโรคหัวใจระดับประเทศโครงการเร่งรัดกำจัดโรคไข้มาลาเรีย วัณโรค และ ยุติปัญหาเอดส์ โดยจำนวนประชาชน ๑,๙๗๓,๕๖๙ คนได้รับการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรค ในการเร่งรัดกำจัดโรคไข้มาลาเรียวัณโรค และยุติปัญหาเอดส์มีจำนวน ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้
- ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ โดยมีการปฏิรูประบบสาธารณสุขให้ เกิดผล โดยการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ในการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับอำเภอ (พชอ.) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้นโดยหลักการที่ให้ ประชาชนเป็นศูนย์กลาง สำหรับปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ ความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนยังมีปัญหา โดยเฉพาะเป้าประสงค์ที่มีแผนงาน/ โครงการ ต้องบูรณาการความร่วมมือจากหลายๆ หน่วยงาน

๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๔ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : ศธ.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการสนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ๖๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน เป็นต้น
- ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเพื่อคัดเลือก คนดี คนเก่ง เข้ามาในวิชาชีพครู และศึกษาในสถาบันฝ่ายผลิตครูที่มีคุณภาพ เมื่อสำเร็จการศึกษาบรรจุตรงกับภูมิสำเนา เพื่อเป็นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นลดปัญหาการโยกย้าย แก้ปัญหาการขาดแคลนครูในพื้นที่เป็นการยกระดับการศึกษาในระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีคุณภาพมาตรฐาน
๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๔
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ควรให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมด้วย

เป้าหมายที่ ๕ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : พม.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น โครงการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในระดับชุมชน รุ่นที่ ๑ และรุ่นที่ ๒ ใน ๑๐ จังหวัด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๑ คน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการป้องกัน ฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การพัฒนากฎหมายเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพสตรีและครอบครัว การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ เป็นต้น
- ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การเสริมสร้างศักยภาพครอบครัวเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่ได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างองค์ความรู้และถอดบทเรียนกลไกการทำงานระดับพื้นที่ จำนวน ๔ รุ่น ให้กับเจ้าหน้าที่ใน ๒๔ จังหวัด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๓๖๑ คน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กเล็กในครอบครัวและการพัฒนาเด็กเล็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง รวมทั้งทักษะการฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวต่อเด็กเล็กในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งในครอบครัว
๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรองข้อมูลความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในประเทศเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๕ และคณะทำงานสำรวจข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๕
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๖ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : ทส./กษ./มท.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น การจัดหาน้ำสะอาดเพื่ออุปโภคบริโภคที่เพียงพอในเชิงปริมาณ มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (แต่เดิมคาดว่าจะบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่ไม่สามารถจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนให้เพียงพอ) สำหรับการเข้าถึงน้ำบริโภคที่มีคุณภาพและมีราคาที่สามารถหาซื้อได้ยังคงต้องดำเนินการภายใต้แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำของประเทศ
 - ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : ได้กำหนดเป้าหมายไว้ภายในปีพ.ศ. ๒๕๖๗ จะมีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม ๔,๗๗๐,๐๐๐ ไร่ เพื่อให้ได้พื้นที่ป่าไม้อย่างน้อยร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แนวทางในการดำเนินงานปัจจุบัน คือ การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อรักษาและเพิ่มการกักเก็บน้ำตามธรรมชาติ บูรณาการเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อบริหารจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ
๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๖
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ยังขาดโครงการที่สำคัญของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายที่ ๗ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : พน./มท.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้ราษฎรรายใหม่ และครัวเรือนที่ห่างไกลตามแผนของ กฟผ. ในพื้นที่ ๗๔ จังหวัด โดยอยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งมีผลการดำเนินงานสะสม ๓๗.๓๔% ส่งเสริมให้ชุมชนผลิตพลังงานด้วยตนเองและลดต้นทุนในการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ผลักดันการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อผลิตไฟฟ้าโดยการพัฒนากังหันขนาด ๒ กิโลวัตต์ และ ๕ กิโลวัตต์ โดยมีผลดำเนินงานแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๐ ได้แก่ การผลิตและประกอบ การเดินเครื่องทดสอบระบบ และการแก้ไขข้อบกพร่อง
 - ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : กระทรวงพลังงานได้ดำเนินโครงการการวางแผนพลังงานชุมชนตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ โดยมีองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการประมาณ ๑,๔๒๕ แห่ง เพื่อสร้างกลไกในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการวางแผนบริหารจัดการความต้องการและผลิตพลังงานที่เหมาะสมกับท้องถิ่นของตนเอง
๒. กลไกการขับเคลื่อน : มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กระทรวงพลังงาน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในสาขาพลังงานต่างๆ จากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีการประชุมหารือเพื่อจัดทำข้อมูล Roadmap เป็นระยะ
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๘ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : สศช./กค./รง.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น ด้านการเพิ่มรายได้ เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น โครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อพัฒนาการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ ดำเนินการ ๑,๗๒๘ แปลง โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๑๗๑ ราย ด้านการมีงานทำ/ผลิตภาพแรงงาน/ความปลอดภัย เช่น การส่งเสริมการยกระดับและพัฒนาฝีมือแรงงาน จำนวน ๑,๐๗๔,๗๓๐ คน และโครงการสนับสนุนความร่วมมือตามนโยบายประชารัฐเพื่อสังคม ในประเด็นการจ้างงานผู้สูงอายุ การมีรายได้และมีงานทำของผู้สูงอายุ ๔๑,๙๕๐ คน ด้านการออกแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เช่น โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ดำเนินการสร้างรายได้เฉลี่ยประมาณ ๑๙๐,๐๐๐ ล้านบาท/ปี ด้านสถาบันการเงิน เช่น ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการดำเนินการของธนาคารพาณิชย์ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ มี ๖,๗๕๔ สาขา จำนวนเครื่อง ATM มี ๖๖,๙๔๔ เครื่อง ณ ปี ๒๕๖๐ เป็นต้น
- ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนการดำเนินงานการให้บริการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน สำนักงานประกันสังคมในระดับพื้นที่ โดยการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้เข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพรายบุคคล ส่งเสริมการจ้างงาน ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัวและชุมชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการ ปัจจุบันมีศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานกระจายไปตามภาคต่างๆ ของประเทศ รวม ๕ แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานภาค ๑ จังหวัดปทุมธานี ภาค ๒ จังหวัดระยอง ภาค ๓ จังหวัดเชียงใหม่ ภาค ๔ จังหวัดขอนแก่น และภาค ๕ จังหวัดสงขลา

๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ในเป้าประสงค์ ๘.๔ ขาดข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำข้อมูลในระดับรายละเอียดในส่วนของประเมินค่าความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ข้อมูลบางส่วนที่มีอยู่ในแต่ละหน่วยงานมีค่าไม่ตรงกัน ทำให้มีปัญหาในการคำนวณตัวชี้วัดพุทธรินต์วิสต์ ดังนั้นต้องมีการจัดทำระบบข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานมีการใช้ข้อมูลเป็นค่ากลางที่ตรงกัน และในเป้าประสงค์ ๘.๘.๒ มีปัญหาอุปสรรค คือ ในประเด็นอนุสัญญา ๘๗ เรื่องหลักการจัดตั้งองค์กรโดยเสรีและปราศจากการเลือกปฏิบัติ แต่กรณีประเทศไทย มีข้อกเว้นห้ามข้าราชการ ลูกจ้าง ของส่วนราชการ จัดตั้งสหภาพแรงงานได้ ดังนั้นตัวชี้วัดนี้ จึงต้องหารือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาร่วมกันว่าจะมีแนวทางการดำเนินการอย่างไรต่อไป ในเป้าประสงค์ ๘.๑๐.๑ ตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันและในอนาคตการเพิ่มจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์และเครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ มีแนวโน้มลดเรื่อง เนื่องจากการดำเนินการทำธุรกรรมทางการเงิน ส่วนใหญ่จะใช้อยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ธปท. ขอเสนอให้ใช้ตัวชี้วัด Proxy ที่เหมาะสมแทน เช่น Net Banking/Mobile Banking เป็นต้น

เป้าหมายที่ ๙ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : คค./อก.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ เช่น โดยการสร้างความเชื่อมโยงด้านการขนส่งทั้งในระดับเมืองใหญ่ ระหว่างเมือง และการเชื่อมต่อระหว่างประเทศ มีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- การเร่งรัดการก่อสร้างโครงการรถไฟทางคู่ สายจิระ – ขอนแก่น และช่วงฉะเชิงเทรา – คลองสิบก้า - แก่งคอย โดยเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ รถพ. จะมีระยะทางรถไฟทางคู่ เพิ่มขึ้น ๙๙๕ กม. หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔.๖ ของเส้นทางรถไฟทั้งประเทศ ส่งผลให้การขนส่งทางรถไฟสามารถรองรับขบวนรถเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ เท่า
- การเร่งรัดผลักดันโครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อม ๓ สนามบิน (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานอู่ตะเภา) ซึ่งคาดว่าจะได้ตัวผู้รับจ้างภายในปี ๒๕๖๑
- เริ่มต้นก่อสร้างโครงการรถไฟความเร็วสูง ช่วงกรุงเทพฯ – หนองคาย (ระยะที่ ๑ ช่วงกรุงเทพฯ – นครราชสีมา) อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๒๑ ธ.ค. ๒๕๖๐ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง
- การเร่งรัดโครงการก่อสร้างงานโยธาของโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายพัทยา – มาบตาพุด และได้ดำเนินการก่อสร้างคู่ขนานกับงานด้านบริหารจัดการและบำรุงรักษา (O&M) ของโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (บางปะอิน – นครราชสีมา และบางใหญ่ – กาญจนบุรี)

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม ในปี ๒๕๖๐ รัฐบาลโดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ การพัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และครอบคลุมไปถึงกลุ่ม Startup (โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มผลผลิตการผลิตของผู้ประกอบการกลุ่ม SMEs จำนวนมากกว่า ๑,๐๐๐ ราย กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ (งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) การดำเนินงานของกองทุนมีวงเงินให้สินเชื่อเป็นจำนวน ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท โดยแบ่งเป็นสินเชื่อวงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้อนุมัติสินเชื่อไปแล้วทั่วประเทศ จำนวน ๑,๗๕๑ ราย วงเงิน ๗,๐๘๘ ล้านบาท)

๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๑๐ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : สศช./พม.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ ด้านการสร้างรายได้ให้กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด เช่น โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ปี ๒๕๖๐ มีผู้มาลงทะเบียนและผ่านเกณฑ์คุณสมบัติ ๑๑.๔ ล้านคน และโครงการส่งเสริมการมีบัตรประจำตัวคนพิการ จำนวน ๑,๘๕๗,๓๒๕ ราย ด้านการสร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาค เช่น โครงการช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึง ความเป็นธรรมด้วย กองทุนยุติธรรม (สป.ยธ.) โดยมีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาได้รับการช่วยเหลือทางการเงิน จำนวน ๕,๙๔๙ ราย งบประมาณ ๓๐๐,๗๕๐,๐๐๐ บาท ด้านการให้ความคุ้มครองทางสังคม เช่น ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวน ๑๙,๘๘๕ คน และการกำกับ ดูแล ให้สถานประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมายและสนับสนุนให้แรงงานมีความรู้ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จำนวน ๑๕,๔๗๘ แห่ง ลูกจ้าง ๖๓๖,๓๔๒ คน

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : โครงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศมีการดำเนินการติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแก่หมู่บ้านละ ๑ จุด จำนวน ๒๔,๗๐๐ หมู่บ้าน และโครงการบริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะสู่ชุมชนจำนวน ๑๐,๐๐๐ แห่ง ช่วยลดความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลในระดับท้องถิ่น)

๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ได้แก่ ในเป้าประสงค์ ๑๐.๑ มีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูล เนื่องจากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะดำเนินการทุกๆ ๒ ปี ทำให้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการประมวลผลเส้นรายได้จึงมีทุกๆ ๒ ปีตามไปด้วย และในเป้าประสงค์ ๑๐.๕ การปรับปรุงกฎระเบียบการเงินโลกตามเป้าประสงค์นี้ อยู่นอกเหนืออำนาจการดำเนินงานในระดับประเทศ ดังนั้นควรต้องดำเนินการหารือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป รวมทั้งเป้าประสงค์ ๑๐.๖ ในตัวชี้วัด ๑๐.๖.๑ สัดส่วนของสมาชิก และสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดรวมของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหมด ไม่ใช่ตัวชี้วัดของประเทศใดประเทศหนึ่ง ดังนั้นควรต้องดำเนินการหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางออกร่วมกันในระดับนโยบายต่อไป

เป้าหมายที่ ๑๑ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : มท./พม.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (๗๖ จังหวัด) เป็นต้น และจัดทำผังนโยบายบรรเทาอุทกภัยลุ่มน้ำ ๕ ลุ่มน้ำ (ลุ่มน้ำตาปี ชายฝั่งทะเล ประจวบคีรีขันธ์ ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ทะเลสาบสงขลา เพชรบุรี) โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (๗๖ จังหวัด) เป็นต้น

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : ได้มีการนำแผนงานส่วนกลางลงสู่การปฏิบัติ เช่น ในด้านการจัดการภัยพิบัติมีการฝึกอบรมให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ตามโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนตามแนวทางการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน รวมชุมชนที่ได้ผ่านการฝึกอบรมไปแล้วกว่า ๑๒,๐๐๐ ชุมชน

๒. กลไกการขับเคลื่อน: มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๑

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ด้านสิ่งแวดล้อมเมือง ได้แก่ การขาดระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหาร การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ นโยบายเร่งด่วนด้านการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ของภาครัฐ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนในพื้นที่ได้ หากไม่มีมาตรการรองรับที่ดีพอ

เป้าหมายที่ ๑๒ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : ทส.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ การดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการ ๕ ปี ว่าด้วยการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนตามกรอบ ๑๐YFP on SCP ซึ่งพัฒนาโดยอ้างอิงข้อมูลเป้าหมาย ตัวชี้วัดวิธีติดตามและประเมินผล ภายใต้แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ๒๐ ปี (การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญามีนามาตจะว่าด้วยปรอท โดยจัดส่งภาคยานุวัติสารให้กับองค์การสหประชาชาติแล้ว)

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนในระดับท้องถิ่น (การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้มีระบบคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เก็บรวบรวม และขนส่งแบบแยกประเภท และนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี)

๒. กลไกการขับเคลื่อน: มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน จำเป็นต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมกิจกรรมเชิงบวกเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดจิตสำนึก

เป้าหมายที่ ๑๓ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : ทส.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ การจัดทำ (ร่าง) แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ที่ดำเนินการในพื้นที่นำร่อง ๔ พื้นที่ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดอุดรธานี กลุ่มจังหวัดลุ่มน้ำเจ้าพระยา กลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน)

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนในระดับท้องถิ่น (โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพิ่มศักยภาพในการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ และขับเคลื่อนนโยบายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ ในระยะที่ ๑ ดำเนินการใน ๑๗ จังหวัด ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) โดยขยายพื้นที่ดำเนินงานในอีก ๖๐ จังหวัด โดยเน้นในการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งระดับภาคและระดับจังหวัด)

๒. กลไกการขับเคลื่อน: มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ได้แก่ หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ของประเทศไทย มีจำนวน ๗,๘๕๒ แห่ง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่สามารถดำเนินการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพิ่มศักยภาพในการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ให้ อปท. ทุกแห่งทั่วประเทศเข้าร่วมได้

เป้าหมายที่ ๑๔ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : ทส.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาเทคนิคการตรวจวัดความเป็นกรดในทะเล การปรับปรุงฐานข้อมูลทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของประเทศ การบริหารจัดการแนวปะการัง มีผลทำให้จำนวนปะการังเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๘ ไร่ ในปี ๒๕๖๑

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนในระดับท้องถิ่น (การดำเนินการพิจารณาขึ้นทะเบียนชุมชนชายฝั่งในพื้นที่ ๒๓ จังหวัดชายทะเลภายใต้กลไกการรวมกลุ่มของชุมชนชายฝั่ง ทำให้มีจำนวนขยะในทะเลที่เก็บได้เพิ่มขึ้นเป็น ๒๔,๓๗๘ ตัน)

๒. กลไกการขับเคลื่อน: มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๔

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๑๕ หน่วยงานเจ้าภาพหลัก : ทส.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการ “รัฐได้ป่า ประชาชนได้ที่ทำกิน” (พื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มขึ้นเป็น ๖๖,๒๙๒,๑๒๐ ไร่) การจัดการการลักลอบค้างาช้างแอฟริกาเพื่อให้สามารถดำเนินการควบคุมป้องกันการลักลอบนำเข้า ส่งออกและนำผ่านงาช้างแอฟริกาได้อย่างเด็ดขาด (ลดจำนวนผู้ครอบครองเพื่อการค้าขายเหลือเพียง ๑๑๖ ราย)
 - ๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : ได้แก่ โครงการส่งเสริมและพัฒนามีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (สสอ.) จำนวน ๑,๔๖๘ หมู่บ้าน และการจัดการพื้นที่อนุรักษ์เพื่อพิทักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ)
๒. กลไกการขับเคลื่อน: มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๕
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

เป้าหมายที่ ๑๖ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : ยธ./มท./พม.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันอาชญากรรมแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ (การฝึกอบรมชุดปฏิบัติการขับเคลื่อนสร้างความปรองดองสมานฉันท์ประจำตำบล โดยผ่านคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน ๒๓๑ อำเภอๆ ละ ๕ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๕๕ คน ในพื้นที่ ๒๓๑ ตำบล ๒,๙๗๕ หมู่บ้าน)
 - ๒) การขับเคลื่อนในระดับ : ได้แก่ โครงการการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐผ่านกลไกหมู่บ้าน โครงการพัฒนาและส่งเสริมยุติธรรมชุมชนเพื่อเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน โครงการขับเคลื่อนงานยุติธรรมในมิติเชิงพื้นที่)
๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี
๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ในเป้าประสงค์ ๑๖.๒ ข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณในการตรวจสอบสถานบริการในพื้นที่เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ (ชลบุรี ภูเก็ต ปทุมธานี) และในเป้าประสงค์ที่ ๑๖.๓ ไม่สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี ได้สำเร็จร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากคู่ความตกลงข้อยุติไม่ได้ในบางกรณี

เป้าหมายที่ ๑๗ หน่วยงานเจ้าภาพหลักร่วม : กต./กค./พณ.

๑. ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๑) ภาพรวม : โครงการที่สำคัญ ได้แก่ การระดมทุนเพื่อการพัฒนาภายในประเทศ (การบริจาคให้กองทุนพัฒนาเอเชีย (Asian Development Fund: ADF) ๔๐.๑๐๖๒ ล้านบาท) การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (โครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการค้าของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด) การเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วน (การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review-VNR) ในปี ๒๕๖๐ และปี ๒๕๖๑)

๒) การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ : การขับเคลื่อนในระดับท้องถิ่น (การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยจัดตั้งศูนย์ดิจิทัลชุมชน ในการปลูกฝังให้ประชาชนรู้เท่าทันและใช้ประโยชน์จากดิจิทัล)

๒. กลไกการขับเคลื่อน : ไม่มี

๓. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ได้แก่ การขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ทำให้ข้อมูลของแต่ละหน่วยงานไม่ตรงกัน ซึ่งมีผลให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้ยาก

๒. ความเห็นและข้อสังเกตของฝ่ายเลขานุการฯ

๒.๑ ควรมีการกำหนดค่าเป้าหมายประเทศ เนื่องจากยังมีหลายเป้าประสงค์ที่ไม่มีการกำหนดค่าเป้าหมาย ทำให้การขับเคลื่อน เพื่อบรรลุเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนไม่มีความชัดเจน

๒.๒ ควรให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการในระดับพื้นที่มากขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นที่องค์การสหประชาชาติให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

๒.๓ ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ได้แก่ ขาดการบูรณาการในเรื่องงบประมาณ และข้อมูลขาดการมีส่วนร่วมและบทบาทภาคเอกชน รัฐควรสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ เช่น ใช้กลไกประชารัฐที่ประสบความสำเร็จ กลไกการเงินระดับชุมชน เป็นต้น

๒.๔ ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ กับตัวชี้วัด SDGs ยังขาดความชัดเจน ทำให้ไม่สามารถประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนควรมีการเชื่อมโยงเป้าประสงค์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องระหว่างเป้าหมายเพื่อที่จะสามารถขับเคลื่อนเป้าประสงค์ที่เชื่อมโยงกันไปในทิศทางเดียวกันได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องหารูปแบบการรายงานผลที่เหมาะสมสามารถเชื่อมโยงเป้าประสงค์และเป้าหมายเพื่อให้สามารถติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ การขับเคลื่อนแผนปฏิรูปประเทศ ทั้ง ๑๑ ด้านมีความเชื่อมโยงกับ SDGs ดังนั้นควรมีการนำโครงการ/กิจกรรมในแผนปฏิรูปมาเพิ่มเติมใน SDGs roadmap ของหน่วยงาน รวมทั้งควรนำตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปมาเป็น ตัวชี้วัด SDGs ของประเทศ (Thailand National Indicators) รวมทั้งควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัด SEP for SDGs

๓. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๓.๑ นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ มีความเห็น ดังนี้

๑) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้มีการรับรู้และสร้างความเข้าใจต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น เป้าหมายที่ ๒ ที่เน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มธุรกิจ เป็นต้น เพื่อที่กลุ่มเป้าหมายจะได้รับรู้ถึงผลกระทบที่จะได้รับในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และควรมีการเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน เพื่อการดำเนินการขับเคลื่อนไปพร้อมกัน

๒) ผลการดำเนินการที่ผ่านมาต้องตอบตัวชี้วัด ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยการดำเนินการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านระบบ Big Data ซึ่งต้องใช้ข้อมูลจากประชาชน สื่อ และข้อมูลจากส่วนราชการ และนำมาประมวลข้อมูล เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

- ๓) ควรให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนประเทศไทยไปข้างหน้าและแก้ปัญหาที่สำคัญของประเทศ ซึ่งควรดำเนินการในส่วนที่ดำเนินการได้ก่อน และกำหนดแผนแม่บทที่จะดำเนินการต่อไป เป็นระยะเวลาที่ชัดเจน เช่น ระยะสั้น (๑ ปี) ระยะกลาง (๒-๕ ปี) และระยะยาว (๕-๑๐ ปี) และในประเด็นการกำหนดตัวชี้วัดของประเทศไทย ควรให้อยู่บนความเป็นจริงที่สามารถดำเนินการได้ และต้องสอดคล้องกับงบประมาณด้วย

๔. มติที่ประชุม

- ๔.๑ เห็นชอบกับรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐) และในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑) ในแต่ละเป้าหมายที่หน่วยงานเสนอ และให้หน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนดำเนินการขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนแม่บท และแผนการปฏิรูปประเทศต่อไปด้วย โดยควรให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการในระดับพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งควรสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ เช่น ใช้กลไกประชารัฐที่ประสบความสำเร็จ กลไกการเงินระดับชุมชน เป็นต้น รวมทั้งควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้มีการรับรู้และสร้างความเข้าใจต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อจะได้รับรู้ถึงผลกระทบและสามารถร่วมกันขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
- ๔.๒ มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ร่วมกับ GISTDA และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแนวทางการรายงานผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มีความเหมาะสม ทันสมัย เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔.๓ แนวทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ : การจัดกลุ่มจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมว่า ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มอบหมายให้ ฝ่ายเลขานุการฯ (สศช.) กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการขับเคลื่อนให้ชัดเจน โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูงยังขาดความพร้อมและยังขาดศักยภาพ กลุ่มที่ ๒ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพของตนเองและมีความพร้อมที่จะพัฒนาต่อยอดศักยภาพนั้น และกลุ่มที่ ๓ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งแล้วและพร้อมจะขยายศักยภาพไปภายนอกเพื่อขับเคลื่อน SDGs ในระดับพื้นที่ต่อไป ดังนั้น สศช. ร่วมกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำข้อมูลตัวชี้วัดระดับจังหวัด อาทิ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาหาตัวชี้วัดระดับจังหวัดให้มีความเหมาะสมและสะท้อนข้อเท็จจริงในระดับจังหวัด และมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดระดับการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อการจัดกลุ่มพื้นที่ตามตัวชี้วัด SDGs ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ โดย
- ๑.๑ คัดเลือกตัวชี้วัดที่สำคัญๆ ที่สามารถใช้เป็นตัวแทนเพื่อวัดระดับการดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดในมิติด้านต่างๆ ที่สามารถนำไปสู่ความยั่งยืนตามหลักของ SDGs ๑๗ เป้าหมาย
- ๑.๒ จัดกลุ่ม SDGs ๑๗ เป้าหมายให้ได้ ๕ กลุ่ม ตามกรอบแนวคิดของสหประชาชาติ ที่เรียกว่า กลุ่ม ๕ P ประกอบด้วย มิติด้านการพัฒนาคน (People) มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)

มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace) และมิติด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)

- ๑.๓ หาค่าเกณฑ์กลางของประเทศ ในทุกตัวชี้วัดเพื่อใช้เป็นตัวกำหนดว่าจังหวัดผ่านเกณฑ์ในแต่ละมิติของ SDGs
- ๑.๔ กำหนดระดับค่าคะแนนของจังหวัด เพื่อจัดกลุ่มพื้นที่เพื่อขับเคลื่อน SDGs ใน ๔ กลุ่ม ดังกล่าวข้างต้น โดยทำการเปรียบเทียบว่าตัวชี้วัดของจังหวัดใดมีค่าสูงหรือต่ำกว่าค่าเกณฑ์กลางของประเทศ ดังนี้
- กลุ่ม ๑ คือ จังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ มากกว่าร้อยละ ๒๐
- กลุ่ม ๒ คือ จังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปแต่ไม่เกินร้อยละ ๒๐
- กลุ่ม ๓ คือ จังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ ไม่เกินหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐
- กลุ่ม ๔ คือ จังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าสูงกว่าค่าเกณฑ์กลางของประเทศ
- ๑.๕ ประมวลผลการจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ผลคะแนนแต่ละจังหวัดในแต่ละมิติ ๕ มิติ และหาค่าดัชนีรวม ซึ่งใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักของ ๕ มิติ ในสัดส่วนที่แตกต่างกันคือ มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติด้านการพัฒนาคน มิติด้านสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิตี้อ้อยละ ๒๕ ส่วนมิติด้านสันติภาพและยุติธรรม และมิติด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา น้ำหนักมิตี้อ้อยละ ๑๒.๕
- ๑.๖ ทั้งนี้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการจัดกลุ่มจังหวัด มาจากรายงานการศึกษาเรื่อง “ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดปี พ.ศ.๒๕๕๙” และรายงานการศึกษาเรื่อง “ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐”

ตารางที่ ๑ ตัวชี้วัด SDGs ที่ใช้วัดระดับการพัฒนาจังหวัด

เป้าหมาย (SDGs)	ตัวชี้วัด SDGs	
มิติด้านการพัฒนาคน (People)	๑ ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%)	
	๒ ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (% ทารกเกิดมีชีพ)	
	๓ อัตราการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน	อัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๕ ปี (อัตราการตายต่อการเกิด ๑,๐๐๐ คน)
		อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือดต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
		อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคมะเร็ง ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
		อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคเบาหวาน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
		อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
		อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร (คน/แพทย์)
		ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%)
	๔ อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา %	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี (ปี)
		ค่าเฉลี่ยคะแนน o-net ม ๓ (คะแนน)
		๕ สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งในรัฐสภาและการปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ ๑ ตัวชี้วัด SDGs ที่ใช้วัดระดับการพัฒนาจังหวัด

เป้าหมาย (SDGs)	ตัวชี้วัด SDGs
มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)	๗ ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า (%)
	๘ รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน (บาท)
	ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน (%)
	อัตราการว่างงาน (%)
	ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)
	๙ ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (%)
	การจ้างงานในอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละของการจ้างงานรวมทั้งหมด
	ร้อยละของประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)
	๑๐ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
	๑๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet)	๖ ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (%)
	๑๒ ปริมาณขยะเปรียบเทียบประชากรรายจังหวัด
	๑๕ อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (%)
มิติด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace)	๑๖ การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อประชากรแสนคน)
มิติด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)	๑๗ ร้อยละภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (%)
	ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด (%)
	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)

ที่มา จากงานศึกษาของ สศช.

๒. ผลการแบ่งกลุ่มจังหวัด ๔ กลุ่ม ในเบื้องต้น (ตามเกณฑ์ตัวชี้วัด)

กลุ่มที่ ๑ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูงขาดความพร้อม ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน คือจังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ มากกว่าร้อยละ ๒๐ มีจำนวน ๑๐ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดแม่ฮ่องสอน กำแพงเพชร สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ พัทลุง กระบี่ นราธิวาส บัตตานี และจังหวัดยะลา

กลุ่มที่ ๒ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่พหุมีศักยภาพ คือจังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปแต่ไม่เกินร้อยละ ๒๐ มีจำนวน ๒๕ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดพะเยา น่าน สุโขทัย อุทัยธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร ชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว จันทบุรี นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี พังงา และจังหวัดสงขลา

กลุ่มที่ ๓ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนา คือจังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ ไม่เกินหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐ มีจำนวน ๓๑ จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย แพร่ พิชณโลก ตาก เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ อุตรธานี หนองคาย มหาสารคาม ชัยภูมิ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี ลพบุรี อ่างทอง ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ ปราจีนบุรี นครนายก ชลบุรี ระยอง เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช ภูเก็ต ระนอง และจังหวัดสตูล

กลุ่มที่ ๔ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งพร้อมจะขยายผลไปภายนอก คือจังหวัดที่มีตัวชี้วัดในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าสูงกว่าค่าเกณฑ์กลางของประเทศ มีจำนวน ๑๐ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดลำปาง อุตรดิตถ์ พิจิตร ขอนแก่น นครราชสีมา นนทบุรี สระบุรี ตราด สมุทรสงคราม และจังหวัดตรัง

ทั้งนี้ ผลการจัดกลุ่มตามตัวชี้วัดข้างต้น สามารถที่จะแสดงให้เห็นในรูปแบบการพัฒนาในแต่ละมิติ ๕ ด้าน คือ มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติด้านการพัฒนาคมน มิติด้านสิ่งแวดล้อม มิติด้านสันติภาพ และยุติธรรม และมิติด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา และสามารถแสดงรายละเอียดข้อมูลระดับการพัฒนาตามตัวชี้วัด SDGS ของแต่ละจังหวัดที่ผ่านเกณฑ์หรือไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ

๓. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- ๓.๑ นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ ให้ความเห็นว่าการจัดกลุ่มจังหวัดควรพิจารณาจากหลายตัวชี้วัดบนพื้นฐานของข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยด้วย โดยควรเน้นการพัฒนาด้านการเกษตรและด้านอุตสาหกรรมไปพร้อมกัน เช่น ปัจจุบันประเทศไทยดำเนิน โครงการระเบียงเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก ในอนาคตจะมีระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (South Economic Corridor (SEC)) เป็นต้น ทำให้ในหลายสาขาต้องการดำเนินการแบบ EEC ซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงไม่สามารถดำเนินการในทุกสาขาที่เกี่ยวข้องได้ จึงได้มอบหมายให้ BOI ระบุสาขาที่จำเป็นต้องสนับสนุนอย่างเร่งด่วนในการให้สิทธิประโยชน์มากขึ้นในการลงทุน
- ๓.๒ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นที่ ตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม อาจจะยังไม่สะท้อนผลที่แท้จริงในจังหวัด เช่น จังหวัดชัยนาท อาจจะไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้น ทส. จึงขอพิจารณาข้อมูลตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมของแต่ละจังหวัดก่อนแล้วจะประสานกับฝ่ายเลขานุการฯ (สศช.) เพื่อหารือเกี่ยวกับตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม ต่อไป
- ๓.๓ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ให้ความเห็นที่ กระทรวงมหาดไทย สศช. และ Gistda ได้ร่วมหารือเกี่ยวกับตัวชี้วัด SDGs ระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง และมีการประชุมครั้งล่าสุดในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกระทรวงมหาดไทยได้เสนอขอเพิ่มตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับ SDGs เพิ่มเติมมากกว่าที่ สศช. มีข้อมูลที่ใช้ประมวลผลในครั้งนี้จำนวน ๓๑ ตัวชี้วัด จะเพิ่มเป็น ๖๙ ตัวชี้วัด กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ควรให้ สศช. ประสานกระทรวง/กรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เนื่องจากกระทรวงมหาดไทย (และจังหวัด) ไม่ได้จัดทำข้อมูลตัวชี้วัดรายจังหวัดทุกตัว ทั้งนี้ การจัดทำข้อมูลในระยะแรกควรดำเนินการในส่วนที่มีข้อมูลตัวชี้วัดที่ชัดเจนแล้ว และพัฒนาในระยะต่อไป ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้จังหวัดเชื่อมโยง SDGs เข้ากับการพัฒนาในระดับพื้นที่แล้ว โดยกระทรวงมหาดไทยมีแนวทางที่จะปรับแผนงาน/โครงการในระดับจังหวัดเพื่อรองรับ SDGs ในอนาคต เพื่อเสนอต่อ ก.น.จ. และ ก.บ.ภ. ต่อไป เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ภาค และการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๓.๔ ผู้แทนสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า ประเทศไทยควรจะมีตัวชี้วัดการพัฒนาประเทศที่มีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้มูลนิธิมั่นพัฒนา ร่วมกับ TDR ได้ดำเนินการริเริ่มกำหนดตัวชี้วัดจากฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสามารถใช้ตัวชี้วัดอยู่เย็นเป็นสุขของประเทศไทย (ข้อมูลจาก สศช.) มากำหนดเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาของประเทศไทยได้
- ๓.๕ ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ความเห็นว่า ตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกลุ่มจังหวัดนั้น มีความเกี่ยวข้องกับจำนวนประชากร ดังนั้นควรพิจารณาถึงประชากรแฝงของแต่ละจังหวัดร่วมด้วย

๔. มติที่ประชุม

- ๔.๑ เห็นชอบในหลักการแนวทางการจัดกลุ่มพื้นที่จังหวัดตามตัวชี้วัด SDGs เพื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ที่มีความชัดเจน โดยแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเหลื่อมล้ำสูงยังขาดความพร้อมต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วน กลุ่มที่ ๒ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่พอมีศักยภาพ กลุ่มที่ ๓ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนา กลุ่มที่ ๔ เป็นพื้นที่/จังหวัดที่มีความเข้มแข็งพร้อมจะขยายผลไปภายนอก ตามที่ สศช. เสนอ และให้ฝ่ายเลขานุการหารือร่วมกับกระทรวงมหาดไทยเพื่อกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมเพิ่มเติม ทั้งตัวชี้วัดระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และระดับภาค ต่อไป
- ๔.๒ มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้จังหวัดจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนบรรจุในแผนจังหวัดเสนอ กนจ. และ กบภ. ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔.๔ แนวทางการเพิ่มอันดับความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในเวทีโลก

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานผลการจัดอันดับความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศต่างๆ ทั่วโลกที่ปรากฏในรายงาน “SDGs Index and Dashboard ประจำปี ๒๕๖๑” ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๕๙ จากประเทศที่สำรวจทั้งหมด ๑๕๖ ประเทศทั่วโลก โดยประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ ๔ ของอาเซียน (รองจากประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม) ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปดำเนินการวิเคราะห์คะแนนจากตัวชี้วัดแต่ละตัว โดยหาแนวทางการพัฒนาในแต่ละเป้าหมายที่สามารถจะพัฒนาเพื่อให้คะแนนเพิ่มขึ้น และควรมีการคำนวณ Distance to Frontier เพื่อค้นหาว่าในแต่ละเป้าหมาย ประเทศไหนได้คะแนนมากที่สุดหรืออันดับที่ดีที่สุด และค้นหาว่าประเทศนั้นพัฒนาอย่างไรหรือดำเนินการโครงการ/กิจกรรมอะไร ที่ประเทศไทยสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมเพื่อเพิ่มอันดับความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญได้ และนำกลับมาให้ที่ประชุมฯ พิจารณาอีกครั้งก่อนจะมีการประชุมคณะกรรมการ กพย. ในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ ต่อไป

๒ การดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการฯ

สศช. ได้ทำการศึกษาผลการจัดอันดับ SDGs จากเอกสารรายงาน “SDG Index and Dashboards Report ๒๐๑๘” ซึ่งมีข้อสรุปที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการได้มาของคะแนนในตัวชี้วัดต่างๆ ดังนี้

๒.๑ สถานะของตัวชี้วัดที่ใช้ประเมิน

๑) ข้อมูลตัวชี้วัด (indicators)

พบว่า มีจำนวนตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินทั้งหมด ๘๘ ตัว ครอบคลุม SDGs ๑๗ เป้าหมาย ยกเว้น ประเทศในกลุ่ม OECD ที่มีตัวชี้วัดเพิ่มเติม อีก ๒๓ ตัวรวมเป็น ๑๑๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้ ข้อมูลตัวชี้วัด ๘๘ ตัว พบว่า (๑) มีตัวชี้วัดที่ไม่ตรงกับตัวชี้วัดของ UN STATS กำหนดไว้ โดยเป็นตัวชี้วัดใหม่ที่ต้องไปทำการศึกษาในรายละเอียดต่อไป มีสัดส่วนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๔๒ (๓๗ ตัวชี้วัด) โดยส่วนใหญ่จะมีตัวชี้วัด ๑ - ๕ ตัวชี้วัดในแต่ละเป้าหมาย (๒) ตัวชี้วัดที่ตรงกับ UN STATS แล้วทั้งหมด ในสัดส่วนร้อยละ ๔๐ (๓๕ ตัวชี้วัด) และ (๓) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องบางส่วนกับเป้าประสงค์ ร้อยละ ๑๘ (๑๖ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด SDGs ของไทยที่ไม่ตรงกับตัวชี้วัด UN STATS ต้องดำเนินการจัดเก็บใหม่จำนวน ๓๗ ตัว โดยเป็นตัวชี้วัดที่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลจำนวน ๑๕ เป้าหมาย ยกเว้น ๒ เป้าหมายคือ เป้าหมายที่ ๑๐ และเป้าหมายที่ ๑๕ ที่ทุกตัวชี้วัดตรงกับตัวชี้วัด UN STATS หรือมีความสอดคล้องบางส่วนกับเป้าประสงค์ ดังนั้น ควรต้องหาหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อจัดเก็บข้อมูลหรือมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพหลัก/ร่วม ในแต่ละเป้าหมายทั้ง ๑๕ เป้าหมาย เป็นผู้พิจารณาในรายละเอียดของแต่ละตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาหรือจัดเก็บข้อมูลในอนาคตต่อไป

๒) แหล่งข้อมูล (Source)

จากการตรวจสอบแหล่งข้อมูลพบว่า ในแต่ละเป้าหมายอ้างอิงแหล่งที่ใช้ข้อมูลจากองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นข้อมูลทางการ (Official) เช่น OECD, FAO, UNICEF, WHO, UNDP, UNESCO, UN Women, International Energy Agency (IEA), World Bank, International Union for Conservation of Nature (IUCN), United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) เป็นต้น รวมทั้งจากการสำรวจเองของหน่วยงานวิจัยต่างๆ ที่เรียกว่า ข้อมูลไม่เป็นทางการ (Non-official) เช่น World Data Lab, Zhang and Davidson, Gallup, Dalin et al., Walk Free Foundation, National Science Foundation, Oak Ridge National Laboratory เป็นต้น

๓) สถานะตัวชี้วัดของประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการให้คะแนน rating เป็นรายตัวชี้วัด ๘๘ ตัว โดยแบ่งเป็น ๕ สีคือ ระดับดีมาก (สีเขียว) จำนวน ๓๒ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ ระดับดี (สีเหลือง) จำนวน ๑๙ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖ ระดับพอใช้ (สีส้ม) จำนวน ๑๓ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘ ระดับต่ำ (สีแดง) จำนวน ๒๐ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗ และไม่มีข้อมูล (สีเทา) จำนวน ๔ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๔.๕

๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การปรับเพิ่มคะแนน

- ๑) ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การปรับเพิ่มคะแนน โดยเปรียบเทียบค่าตัวชี้วัดของประเทศไทยเทียบกับประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยมีตัวชี้วัดของไทยในระดับต่ำ จำนวน ๒๐ ตัว ระดับพอใช้ จำนวน ๑๓ ตัว และระดับดี จำนวน ๑๘ ตัว ทั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์หาระยะห่าง (Gap) ของค่าตัวชี้วัด ของประเทศไทยกับประเทศสิงคโปร์

และมาเลเซีย รายตัวชีวิต เช่น ตัวชีวิตที่อยู่ในระดับต่ำ ในเป้าหมายที่ ๓ ตัวชีวิต Adolescent fertility rate births per ๑,๐๐๐ women ages (๑๕ - ๑๙) ประเทศไทย มีค่าตัวชีวิต เท่ากับ ๕๑.๘ มากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ที่มีค่าเท่ากับ ๓.๗ และ ๑๓.๔ ตามลำดับ (ค่าตัวชีวิตยิ่งน้อยยิ่งดี) หากวิเคราะห์ระยะห่าง พบว่า ถ้า ประเทศไทยต้องการให้มีค่าตัวชีวิตเท่ากับมาเลเซีย ต้องลดค่าตัวชีวิตให้ลดลง ๓๘.๔ ส่วน เมื่อเทียบกับสิงคโปร์ ต้องลดค่าตัวชีวิตลงถึง ๔๘.๑ เป็นต้น

- ๒) นอกจากนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้พิจารณารายชื่อหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน ที่เกี่ยวข้องในตัวชีวิตที่อยู่ระดับต่ำและระดับพอใช้ เพื่อกำหนดแนวทางการยกระดับตามตัวชีวิต ดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศมาเลเซียแล้ว พบว่า ไทยมีตัวชีวิตที่อยู่ในระดับต่ำและต้องปรับให้ดีกว่าประเทศมาเลเซีย จำนวน ๑๑ ตัวชีวิต และมีตัวชีวิตที่อยู่ในระดับพอใช้และต้องปรับให้ดีกว่าประเทศมาเลเซีย จำนวน ๕ ตัวชีวิต

๓. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๓.๑ นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ ให้ความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

- ๑) ประเทศไทยมีอันดับ Ranking ในประเด็นดัชนีความสุข อันดับต้นของโลก ดังนั้นทำอย่างไร จะสร้างการรับรู้และสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับประชาชนไทยในการช่วยกันขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ทั้งนี้ต้องตอบให้ได้ว่า ทำตัวเลขหรือ Ranking แล้วจะดีขึ้นจริง และต้องตอบคำถาม ประชาชนได้ว่าประชาชนได้ประโยชน์อะไร
- ๒) ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลกลางของประเทศและจัดทำ Big data เพื่อรวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาประเทศไทย ที่จำเป็นต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในรัฐบาลนี้ เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศต่อไป
- ๓) กฎหมายที่มีต้องไม่เป็นภาระกับประชาชน แต่ต้องเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนให้ประสบผลสำเร็จ

๓.๒ นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า เรื่อง การปรับอันดับ Ranking ที่ประสบความสำเร็จของประเทศไทยในปีที่ผ่านมา คือ ตัวชีวิต Ease of doing business ที่เลื่อนอันดับจากอันดับที่ ๔๖ ในปี ๒๐๑๗ เป็นอันดับที่ ๒๖ ในปี ๒๐๑๘ ที่มีวิธีการดำเนินการ (Methodology) ที่ดี ในการนำมาปรับใช้กับการเพิ่มอันดับ Ranking ของ ประเทศไทยในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งก็คือ ประเทศไทยมีศักยภาพในการที่จะมีอันดับที่ดีกว่านี้ จากข้อมูลข้างต้น พบว่า ระยะห่างของคะแนนของประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ มีจำนวนไม่ มาก ดังนั้นประเทศไทยสามารถพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อให้ทัดเทียมประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ได้ โดยเฉพาะเรื่องของเครือข่ายและ Big data เป็นต้น โดยในการประชุม กพย. ในครั้งหน้า จะนำเสนอผลงานการดำเนินการของหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละตัวชีวิตที่ต้องการเพิ่มอันดับ ในเบื้องต้น ๑๐ ตัวชีวิต เพื่อเพิ่มอันดับโดยรวมของประเทศไทยต่อไป

๓.๓ ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ความเห็นว่า กระทรวงฯ ให้ความสำคัญกับ ตัวชีวิตที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัล โดยจะประสานงานร่วมกับ สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชีวิต ดิจิทัล เพื่อยกระดับการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทยต่อไป

๔. มติที่ประชุม

- ๔.๑ เห็นชอบการตั้งเป้าหมายในการเพิ่มอันดับ (Ranking) การดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยให้ดีกว่าประเทศมาเลเซีย ภายในปี ๒๕๖๓ และเป็นอันดับ ๑ ของอาเซียน ให้ได้ภายในปี ๒๕๗๐
- ๔.๒ มอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนในตัวชี้วัดที่อยู่ระดับต่ำและระดับพอใช้ กำหนดแนวทางการยกระดับตามตัวชี้วัดดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้มีการตรวจสอบข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินอันดับของประเทศไทยให้มีความถูกต้องและทันสมัย
- ๔.๓ เห็นชอบให้มีการสนับสนุนข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย และมีการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดกับเครือข่าย Sustainable Development Solutions Network :SDSN ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นผู้จัดทำรายงาน “SDGs Index and Dashboard” ประจำปี ๒๕๖๑ โดยมอบหมายให้ สศช. และ กต.เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลัก ร่วมกับหน่วยงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้องประสานงานกับ SDSN อย่างต่อเนื่อง

ระเบียบวาระที่ ๔.๕ การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และการปรับปรุงหน่วยงานรับผิดชอบหลักของเป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

๑. กรรมการและเลขานุการ ได้รายงานที่ประชุมว่า ตามที่ การประชุมคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักดำเนินนโยบายในการประสานงานการบริหารจัดการน้ำกับองค์การนานาชาติ องค์กรระหว่างประเทศ ความร่วมมือทวิภาคี พหุภาคี ซึ่งรวมถึงการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะเป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ทั้งนี้ การดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายที่ ๖ ที่ผ่านมา ได้มีการผนวกเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙ ในแผนที่นำทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของเป้าหมายที่ ๖ ซึ่งปัจจุบัน สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ รับผิดชอบการขับเคลื่อน การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงาน จึงขอให้พิจารณาปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เป็นไปตามมติดังกล่าว
๒. ฝ่ายเลขานุการฯ จึงเห็นสมควรเพิ่มผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เป็นกรรมการในคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการขับเคลื่อนประเทศสู่การบรรลุเป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน จึงเห็นควรพิจารณากำหนดให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๖ ดังกล่าวด้วย
๓. **ความเห็นและประเด็นอภิปราย**

นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ได้ดำเนินการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำทั้งหมดประมาณ ๓๖ หน่วยงาน ทั้งน้ำอุปโภคบริโภค น้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรม น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศ และน้ำเพื่อการจัดการภัยแล้ง โดย UNESCO ให้ความเห็นที่ ประเทศไทยสามารถเป็นตัวอย่งที่ดีในอาเซียนในประเด็นการบริหารจัดการน้ำ

๔. มติที่ประชุม

- ๔.๑ เห็นชอบให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในเป้าหมายที่ ๖ ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานและเกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการขับเคลื่อนเป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน
- ๔.๒ เห็นชอบกับการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเพิ่มเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น

๑. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ เสนอเพิ่มเติมว่า กต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายที่ ๑๗ ที่เกี่ยวกับหุ้นส่วนการพัฒนา ได้มีการตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม ซึ่งภาคประชาสังคมได้ให้ความเห็นว่าควรให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย เช่น ในเป้าหมายที่ ๕ เกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลัก ได้เปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนด้วย เป็นต้น

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การขับเคลื่อนประเทศผ่านระบบประชารัฐนั้น จะต้องมีวิธีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม เช่น การดำเนินการด้าน SEA เป็นต้น เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ยุคใหม่ และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

๓. มติที่ประชุม

เห็นชอบกับการสร้างการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาประเทศไปสู่ยุคใหม่ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

ร ๗

(นางชุลีพร บุณยมาลิก)

รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
ผู้จัดบันทึกรายงาน

ดร. สล

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจบันทึกรายงาน